

V této práci je analyzován československý přechod k demokracii s důrazem na jeho první fázi od listopadu do prosince 1989. Jsou představeny různé tranzitologické přístupy, které jsou později aplikované na československý případ. Je rovněž proveden pokus o promyšlení fázování přechodu a jeho typologizaci, k čemuž přispějí klasické přístupy (Rustow, Mainwaring, Karlová a Schmitter, Przeworski a další). V práci je reflektována četba historiografické literatury zabývající se problematikou pozdní fáze nedemokratického režimu, jeho pádu a budováním nového uspořádání. V analýze je kladen důraz na aktéry změny.